

قوانین استخدامی نیروهای مسلح – مراکز آموزش نظامی

وانتظامی در داخل و خارج از کشور و نیز مراکز آموزش وزارت

دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.

فصل اول – مواد عمومی - اول

فصل اول – مواد عمومی

ماده 1

ماده 1 – دادگاه‌های نظامی به جرائم مرتبط به وظائف خاص نظامی و انتظامی کلیه افراد زیر که در این قانون به اختصار «نظامی» خوانده می شوند رسیدی میکنند:

الف – کارکنان ستادکل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و سازمانهای وابسته.

ب – کارکنان ارتش جمهوری اسلامی ایران و سازمانهای وابسته.

ج – کارکنان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران و سازمانهای وابسته و اعضای بسیج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.

د – کارکنان وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمانهای وابسته.

ه – کارکنان مشمول قانون نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

و – کارکنان وظیفه از تاریخ شروع خدمت تا پایان آن.

ز – محصلان – موضوع قوانین استخدامی نیروهای مسلح – مراکز آموزش نظامی و انتظامی در داخل و خارج از کشور و نیز مراکز آموزش وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.

ح – کسانی که به طور مؤقت در خدمت نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران هستند و طبق قوانین استخدامی نیروهای مسلح در مدت مزبور از اعضاء نیروهای مسلح محسوب میشوند.

تبصره 1

تبصره 1 - جرائم نظامی و انتظامی کارکنان مذکور که در سازمانهای دیگر خدمت میکنند دادگاههای نظامی رسیدگی میشود.

تبصره 2

تبصره 2 - رهائی از خدمت مانع رسیدگی به جرائم زمان اشتغال نمی شود.

ماده 2

ماده 2 - دادگاه نظامی مکلف است در مواردی که مجازات جرمی در این قانون ذکر شده است به استناد این قانون حکم صادر نماید. اعمال تخفیف و تبدیل نیز به موجب همین قانون خواهد بود.

تبصره

تبصره - در مواردی که مجازات جرمی در این قانون ذکر نشده باشد چنانچه رسمی به آن جرم در صلاحیت دادگاه نظامی باشد، دادگاه نظامی طبق قانون مربوط به آن جرم، تعیین کیفر مینماید و اعمال تخفیف و تبدیل نیز به موجب همان قانون خواهد بود.

ماده 3

ماده 3 - در کلیه مواردی که حداکثر مجازات حبس در این قانون «تا دو سال» است دادگاه میتواند در صورت وجود جهات مخففه مجازات حبس را تا یک سوم حداقل مجازات قانون جرم تخفیف داده و یا به یکی از مجازاتهای ذیل مناسب با مجازات اصلی تبدیل نماید:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1- کسر حقوق و مزایا به میزان یک چهارم از شش ماه تا یک سال.

2- جرای نقدی از دو میلیون (2000000) ریال تا بیست میلیون (20000000) ریال.

3- محرومیت از ترفیع از سه ماه تا یک سال.

4- انفصال مؤقت از خدمت از سه ماه تا شش ماه.

5 - منع اشتغال به خدمت در یک نقطه یا نقاط معین از شش ماه تا یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - اضافه خدمت از دو ماه تا چهار ماه.

2 - جرای نقدی از یک میلیون (1000000) ریال تا ده میلیون (10000000).

3 - منع اشتغال به خدمت در یک نقطه یا نقاط معین حداقل به مدت شش ماه و حداکثر تا پایان خدمت وظیفه و در صورتی که باقیمانده خدمت دوره ضروری کمتر از شش ماه باشد دادگاه میتواند مدت باقیمانده را مورد حکم قرار دهد.

تبصره 1

تبصره 1 - در صورت محکومیت به منع اشتغال به خدمت در یک نقطه یا نقاط معین، تعیین محل خدمت جدید به عهده یگان یا سازمان مرتبط می باشد.

تبصره 2

تبصره 2 - در کلیه جرائمی که مجازات قانون حبس تا سه ماه می باشد، قاضی مکلف به تبدیل مجازات حبس به جزای نقدی می باشد.

ماده 4

ماده 4 - در کلیه مواردی که حداقل مجازات حبس در این قانون «بیش از دو سال تا پنج سال» است دادگاه میتواند در صورت وجود جهات مخفف، مجازات حبس را تا یکسوم حداقل مجازات قانون جرم تخفیف دهد و یا به یکی از مجازاتهای ذیل مناسب بامجازات اصلی تبدیل نماید:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1- جزای نقدی از ده میلیون (10 000 000) ریال تا پنجاه میلیون (50 000 000) ریال.

2 - محرومیت از ترفیع از شش ماه تا دو سال.

3 - تنزل یک درجه و یا رتبه.

4 - انفصال مؤقت از شش ماه تا یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - جزای نقدی از پنج میلیون (5 000 000) ریال تا سی میلیون (30 000 000) ریال.

2 - اضافه خدمت از سه ماه تا شش ماه.

ماده 5

ماده 5 - در تمام مواردی که حداکثر مجازات حبس در این قانون «بیش از پنج سال» است دادگاه می‌تواند در صورت وجود جهات مخفف، مجازات حبس را تا یک سوم حداقل مجازات قانون جرم تخفیف و یا به یکی از مجازاتهای نیل مناسب با مجازات اصلی تبدیل نماید:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1 - جزای نقدی از سی میلیون (30 000 000) ریال تا یکصد میلیون.

2 - محرومیت از ترفیع از دو سال تا چهار سال.

3 - تنزل یک تا دو درجه و یا رتبه.

4 - انفصال موقت به مدت یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - جزای نقدی از ده میلیون (10 000 000) ریال تا پنجاه میلیون (50 000 000) ریال.

2 - اضافه خدمت از شش ماه تا یک سال.

ماده 6

ماده 6 - در هر مورد که کارکنان وظیفه به اضافه خدمت محکوم می‌شوند، کلیه مقررات مربوط به خدمت از جمله مقررات کیفری و انضباطی نیروهای مسلح در زمان تحمل اضافه خدمت درباره آنان جاری است.

ماده 7

ماده 7 - در مواردی که در این قانون مجازات‌های دیگری غیر از حبس به عنوان مجازات اصلی پیش بینی شده در صورت وجود جهات مخففه، به شرح زیر قابل تبدیل و تخفیف می‌باشد:

الف - مجازات اخراج از خدمت یا انفصال دائم از خدمت و یا خدمات دولتی به تنزیل دو درجه و یا رتبه.

ب - مجازات تنزیل دو درجه یا رتبه به تنزیل یک درجه یا رتبه.

ج - مجازات تنزیل یک درجه یا رتبه به شش ماه تا دو سال محرومیت از ترفیع.

د - مجازات جزای نقدی یا انفصال مؤقت یا محرومیت از ترفیع یا اضافه خدمات تا نصف حداقل مجازات قانون آن.

ه - مجازات شلاق تعزیری به یک میلیون (1000000) ریال تا ده میلیون

(10000000) ریال جزای نقدی.

ماده 8

ماده 8 - در مواردی که تخفیفها مقرر در مواد (3)، (4) و (5) این قانون درخصوص مجازات حبس اعمال می‌شود، دادگاه نمیتواند آن را به استناد ماده (7) این قانون مجدداً تخفیف دهد.

ماده 9

ماده 9 - جهات مخفیه مندرج در این قانون همان جهات مخفیه قانون مجازات اسلامی مصوب 1370.9.7 است.

ماده 10

ماده 10 - ملاک تعیین صلاحیت دادگاههای نظامی، مجازات اصلی جرم است و تأم بودن حبس با مجازاتهای دیگر و همچنین تبدیلی تأثیری در صلاحیت ندارد.

ماده 11

ماده 11 - دادگاههای نظامی میتوانند به درخواست محکوم علیه و پیشنهاد دادستان و رعایت مقررات مربوط به زندان باز و نیمه باز مدت حبس وی را که بیش از یکسال نباشد به حبس با خدمت تبدیل نمایند. در این صورت محکومان مذکور به یگان مربوط یا مراکی که نیروهای مسلح برای خدمت تعیین میکنند معرفی شده و پس از پایان خدمت روزانه در بازداشتگاه یگان یا مرکزی که تعیین شده نگهداری میشوند.

تبصره

تبصره - مقررات اجرائی حبس با خدمت، نحوه هماهنگی با فرمانده مربوط و وضعیت خدمتی این گونه افراد به موجب دستورالعملی خواهد بود که ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون توسط سازمان قضائی نیروهای مسلح با همکاری ستاد کل نیروهای مسلح تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.

ماده 12

ماده 12 - اعضای ثابت نیروهای مسلح که به موجب احکام قطعی دادگاهها در جرائم عمدی به مجازاتهای زیر محکوم میشوند از زمان قطعیت حکم از خدمت اخراج میگردند:

الف - محکومیت یا محکومیتهای (در صورت تعدد) به حبس

غیر تعلیقی زائد بر پنج سال.

ب - محکومیت به حدود.

ج - محکومیت به سبب ارتکاب جرائم علیه امنیت داخلی و خارجی

کشور.

د - محکومیت به قصاص نفس یا قطع عضو.

تبصره 1

تبصره 1 - در صورت وجود شرایط خاص خدمتی و عدم مصلحت

اخراج از خدمت با تقاضای فرمانده مربوط یا دادستان، دادگاه میتواند

با ذکر دلائل و تصریح در متن حکم، اجرای اثر تبعی حکم را طبق

مقررات مربوط به تعلیق در قانون مجازات اسلامی مصوب

1375.3.2 معلق نماید.

تبصره 2

تبصره 2 - به خدمت اعضای پیمانی یا قراردادی نیروهای مسلح به

محض قطعی شدن محکومیت‌های فوق پایان داده خواهد شد.

تبصره 3

تبصره 3 - در صورتی که کارکنان پایور نیروهای مسلح به حبس از

دو سال تا پنج سال محکوم شوند، اخراج از خدمات (انفصال، باخریدی

و یا بازنگشتگی) باتوجه به نوع جرم و بارعایت مقررات استخدامی نیروهای مسلح با رأی کمیسیونهای

انصابی نیروهای مسلح خواهد بود.

ماده 13

ماده 13 - عفو محکومان نظامی شامل آثار تبعی آن نمیگردد مگر اینکه تصریح شده باشد.

ماده 14

ماده 14 - افسران و درجه داران وظیفه و کارکنان پیمانی که خدمت وظیفه خود را به اتمام رسانده‌اند چنانچه به علت ارتکاب جرائم عمدی به یکی از مجازاتهای مذکور در ماده (12) این قانون محکوم شوند بقیه خدمت وظیفه خود را پس از اجرای مجازات با دو درجه یا رتبه پایین تر به صورت خدمت وظیفه انجام خواهند داد.

ماده 15

ماده 15 - دادگاههای نظامی میتوانند در جرائم تعزیری و بازدارنده علاوه بر تعیین مجازات، به عنوان تتمیم حکم، متهم را به یکی از مجازاتهای ذیل محکوم نمایند:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1- منع اشتغال به خدمت در نقطه یا نقاط معین از سه ماه تا دو سال.

2 - محرومیت از ترفیع از سه ماه تا یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - اضافه خدمت حداکثر به مدت سه ماه.

2 - تنزل یک درجه افسران و درجه داران وظیفه.

3 - منع اشتغال به خدمت در نقطه یا نقاط معین حداقل به مدت سه ماه و حداکثر تا پایان مدت خدمت وظیفه و در صورتی که باقیمانده خدمت دوره ضرورت کمتر از سهم باشد دادگاه میتواند مدت باقیمانده را مورد حکم قرار دهد.

تبصره

تبصره - در هر مورد که دادگاه از مجازاتهای فوق به عنوان مجازات اصلی استفاده نموده یا مجازات حبس را به یکی از موارد فوق تبدیل کرده باشد نمیتواند همان مجازات را به عنوان مجازات تتمیمی مورد حکم قرار دهد.

16 - ماده حداکثر محکومیت به انفصال موقت در مورد کارکنان پایور نیروهای مسلح یک سال است و محکومان به این مجازات از حقوق بدون کاری مطابق مقررات استخدامی مربوط استفاده خواهد کرد.